

Dă-ne, Doamne, chibzuință

Aspiranta

Frunză verde mă răcine
Astăzi vin Doamne, la Tine,
Cu amar și grea durere,
Căci în suflet n-am putere.
Totu-n jur s-a tulburat
Parcă mintea mi-a zburat,
Zilele mi-s reci și terne
Neputința se așterne.
Focu-i stins în a mea vatră
În piept inima-i de piatră,
Crucea mi-este trasă-n jos,
Am uitat ce-i de folos.

Uite așa cădem pe rând
Pustiți în crez și gând,
Tot mai singuri și bolnavi,
Arvuniți la draci ca sclavi
Sau atrași de lifte hoațe,
Oricând gata să ne-nhațe,
Perorând a lor minciună
Să uităm legea străbună.
Dă-ne, Doamne, chibzuință
Să trăim după cuviință,
Nu proscrise și-n rău căliți,
Ci ca îngerii, sfințiți.